

Putin je prý povinen pomoci Americe

- CZ24 News | 13. září 2021

USA/RUSKO: V každém případě si to myslí v samotné Americe. Dobrý den, milí přátelé, dnes opět o našich zapřísáhlých „partnerech“, kteří chtějí vystoupat do nebe po cizích zádech.

Takže malé pozadí.

Jak už všichni víte, Peking se pro Washington oficiálně stal nepřitelem číslo jedna a toto čestné místo drze převzal Moskvě. Důvodů je mnoho, ale hlavním je očividná ekonomická ztráta Spojených (zatím) států vůči zatraceným komunistům z Číny.

Přirozeně takovou drzost je nutno potlačit v zárodku, protože příklad je velmi nakažlivý – ostatní přestanou uctívat Washington a plivnou na geopolitické zájmy a přání Ameriky. A těch zájmů a tužeb bylo v Americe vždy habaděj.

Stručně řečeno – Amerika se zkrátka začala soustřeďovat. Stáhla své vojáky z Afghánistánu a do začátku roku 2022 se stáhne také z Iráku. Washington navíc stahuje ze Saúdské Arábie baterie protivzdušné obrany „Patriot“ a před drony a raketami jemenských partyzánů se tam budou chránit přikrytí peřinou – to vše pouze za účelem vytvoření úderné pěsti proti Číně.

Skutečnost, že Američané úplně prohráli všech osmnáct simulací vojenského konfliktu s Pekingem, Ameriku nezastaví – říká se, že pokud bude hodně západních sil, pak Číňané prostě nebudou schopni porazit všechny. Budou takřkajíc přetíženi.

Je pravda, že vyvstala jedna malá překážka v podobě malého Kima a jeho severokorejské wunderwaffe – a musím říci, že po pokusu Trumpa zastavit Severní Koreu, malého Kima ani nenapadlo zpomalit.

Nyní, pokud se má věřit Američanům, má na palubě nejen atomové, ale i vodíkové zbraně, a to je mnohem vážnější, než Washington mohl vůbec předpokládat.

Nejnovější odhady Rand Corporation a Asan Institute říkají, že během několika let by Pchjongjang mohl dosáhnout úrovně atomových zbraní na 200 nábojů, což samo o sobě z něj činí vážného hráče v regionu – ale ani to není rozhodující.

Určujícím faktorem je, že Rusko (a dříve SSSR) a Čína pravidelně zásobovaly Severní Koreu během posledních několika desetiletí zdroji – a obě země vědomě vytvořily na Dálném východě Eurasie údajně nekontrolovatelný totalitní stát se šíleným – z pohledu Západu – vůdcem.

A teď, když se objevila první viditelná hrozba vojenského střetu mezi Washingtonem a Pekingem, se na severním křídle tohoto budoucího válečného divadla najednou objevil údajně nezávislý hráč s jadernou palicí a prostředky, které mohou dopravit obrovské množství tepla a světla americkým spotřebitelům.

A to, víte, vážně mění všechna budoucí uspořádání konfliktu. Zde to nebude možné rozdrtit silou, protože psychotický Kim je schopen vrhnout tucet nebo dva tucty překvapení vstříc blížící se západní armádě. Může válečné lodě považovat za připravenou agresi proti sobě, milovanému? Ano, snadno, bez ohledu na to, co říkají na Západě – zejména proto, že Severokorejci jsou dlouhodobě ideologicky přesvědčeni, že Amerika je jejich přirozeným nepřítelem.

Všechny ty dlouholeté pasáže proti Kimovi v západním tisku odvedly svou práci a prezident Trump jen přilil olej do ohně severokorejské nedůvěry k Západu obecně a k Americe zvlášť.

Kromě toho je tu ještě jedna věc, díky které bude Pchjongjang vždy na straně Pekingu a Moskvy, bez ohledu na to, jak se budou naše vztahy v budoucnu vyvíjet – po celá ta léta KLDR dostává od Ruska palivo, hnojiva a podporu zahraniční politiky, a Čína tam dodávala potraviny a léky a objednávky na výrobu průmyslových výrobků.

Pokud jste nevěděli, Severní Korea je montážní dílnou pro mnoho čínských společností již více než deset let – ve skutečnosti nyní KLDR hraje stejnou roli jako kdysi pro Západ samotná Čína. Extrémně levná pracovní síla, vysoký stupeň organizace a osobní odpovědnost za selhání – perfektní kombinace pro vysoce výkonnou masovou práci.

Je jasné, že malý Kim nebude stát stranou v „dobrém boji“, pokud ten přímo ovlivňuje jeho patrony – ale Washington prostě nemá způsoby, jak by mírumilovně ovlivnil Korejce.

Na vojenský vliv se Pentagon snaží vůbec nemyslet, protože je velmi děsivý.

S ohledem na to jde už dnes celá budoucí americká operace proti ČLR z kopce. Američané by však nebyli Američany, kdyby se nepokusili vyřešit tento problém rukama někoho jiného. Je jasné, že nemá smysl obracet se na Peking, proto Washington začal Moskvě čím dál transparentněji naznačovat, že Rusko má přímý přínos pro ovlivňování Pchjongjangu.

Řekněme, ... takový jaderný arzenál u hranic Ruska ohrožuje samotné Rusko, a zájmy Washingtonu a Moskvy na Korejském poloostrově jsou podobné.

Nedávno (v polovině srpna) přijel do Soulu na pracovní návštěvu zástupce Sergeje Lavrova Igor Morgulov. Ve stejné době dorazil do Jižní Koreje zvláštní vyslanec Bidena pro Severní Koreu Song Kim.

Američané velmi vážně pozvali Morgulova na trilaterální setkání za účasti Jihokorejců, ale náš diplomat to kategoricky odmítl – řekl, moje třídní návštěva je rozepsána po minutách, není čas vydechnout, spím za běhu. Proto to prostě nevyjde – a kromě toho Rusko má velmi negativní postoj ke spojení mezi USA a Jižní Koreou. Zapojit se do této aliance jako třetí strana – a proč? Potěšit americké partnery?

Ať je to jak chce, američtí experti nečekaně zjistili, že v současné konfiguraci nemají proti Číně šanci.

V otázce přitlačení Pekingu jsou proto zapotřebí silní spojenci a jediným skutečně významným hráčem v této záležitosti se může stát pouze Rusko. A nyní odtamtud zazněly výzvy k Bílému domu – je nutné odevzdat Sýrii a Ukrajinu Rusům, zrušit sankce a umožnit Rusku žít tak, jak si Rusko samo přeje.

Ale k tomu nestačí vzdání se amerických zájmů v jiných oblastech – je nutné zapojit Moskvu do stálého setkání o denuklearizaci Korejského poloostrova a současně odříznout kyslík čínským soudruhům na námořních obchodních cestách. Podle odborníků, už tato skutečnost donutí Rusy dívat se na padající Čínu jinými očima – pravda, jaký je v tom přínos pro Rusko, Američané zatím nedokážou vysvětlit.

V nedávné době proběhly mezi Pekingem a Moskvou velmi těsné konzultace o nahrazení Suezského průplavu vysokorychlostní pozemní silniční a železniční cestou přes Kazachstán a Rusko – to je doplněk k Transsibiřské magistrále. Stále zde existuje mnoho rozporů – například Číňané chtějí, aby Rusko vybuchovalo infrastrukturu, a Peking chce poskytnout trase kolejové sestavy. Moskva na to

celkem rozumně odpovídá, že naše sestavy jsou také docela dobré a že by bylo správné zapojit domácí výrobce a čínští soudruzi budou muset financovat stavbu všech silnic.

V každém případě platí, že čím více Washington vyvíjí na Peking tlak, tím více budou Číňané v souladu s ruskými návrhy – koneckonců mluvíme o drobnostech a naše země nemají žádné rozpory ve strategii rozvoje Velké Eurasie.

A Moskva nemá žádná přání hrát na straně Washingtonu při odzbrojování Pchjongjangu.

Kromě toho existují důvodná podezření, že tichá pomoc Pekingů a Moskvy a zavírání očí nad akcemi Ukrajiny, která svého času dodávala vzorky motorů pro severokorejské rakety, jsou součástí Velké hry, která začala v roce 2000, s nástupem Putina a Si Ťin -pchinga k moci

Kreml velmi dobře chápe, že Rusko bude po pádu Číny další na řadě, což znamená, že je v našem zájmu udržet Peking na vrcholu ekonomické pyramidy a občas pomáhat Číňanům čistě vojenskými schopnostmi. A nejenom svými – Pchjongjang je v této záležitosti velmi pilným studentem, který absorbuje vše napoprvé.

Takový je zábavný rébus od malého Kima, kterého znovu a znovu pohřbívá západní tisk.

Autor: Oleg Adolfovič

Překlad: pokec24